

Ερώτηση

Προς τον κ. Υπουργό

Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού

14/1/2013

ΘΕΜΑ: Διορισμός των Περιφερειακών Διευθυντών Εκπαίδευσης με αναξιοκρατικά, αδιαφανή και κομματικά κριτήρια.

Σύμφωνα με το άρθρο 14 της παρ. ζ του Ν. 2817/2000 και το άρθρο 1 του Ν. 2986/2002, οι Περιφερειακοί Διευθυντές Εκπαίδευσης υπάγονται στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Ασκούν τη διοίκηση, τον έλεγχο και την εποπτεία σε όλες τις υπηρεσίες Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων.

Συγκεκριμένα οι Περιφερειακοί Διευθυντές Εκπαίδευσης καλούνται να ασκήσουν ένα πλήθος καθηκόντων και αρμοδιοτήτων και να διαχειρίζονται την εκπαιδευτική πολιτική. Παρεμβαίνουν στο έργο της Διοίκησης και των Υπηρεσιακών Συμβουλίων. Στα καθήκοντά τους υπάγονται τόσο η κατάρτιση των πιστώσεων, όσο και η αξιολόγηση των στελεχών εκπαίδευσης, η επιβολή πειθαρχικών κυρώσεων, ο έλεγχος των Διευθυντών Εκπαίδευσης, οι μεταθέσεις των εκπαιδευτικών στην ίδια περιφέρεια, η εποπτεία των Σχολικών Συμβούλων, οι συγχωνεύσεις – καταργήσεις σχολικών μονάδων, η μετακίνηση εκπαιδευτικών, η δημιουργία τμημάτων με μεγάλο αριθμό μαθητών. Παρατηρείται λοιπόν υπερσυγκεντρωτισμός αρμοδιοτήτων και υπερεξουσία.

Επιπροσθέτως ορίζονται ως μετακλητοί στις συγκεκριμένες θέσεις με εντελώς αναξιοκρατικά, αδιαφανή και κομματικά κριτήρια. Σύμφωνα με το άρθρο 12 του Ν. 3848/10, κριτήρια επιλογής των Στελεχών της Εκπαίδευσης αποτελούν: α) Η γνώση του αντικειμένου του προς άσκηση. β) Η προσωπικότητα και η γενική συγκρότηση του υποψηφίου, όπως αξιολογείται κατά την προφορική συνέντευξη ενώπιον του αρμόδιου συμβουλίου επιλογής. γ) Η συμβολή του υποψηφίου στο εκπαιδευτικό έργο από τις θέσεις στις οποίες έχει υπηρετήσει, με βάση τις οικείες σχετικές αξιολογικές εκθέσεις.

Στην ουσία δεν υπηρετούν την εκπαίδευση και τους εκπαιδευτικούς, αλλά στηρίζουν παραταξιακά συμφέροντα, ενίοτε ίσως και προσωπικά, αφού μπορεί να τους το επιτρέπει η πολιτική θέση που κατέχουν –γιατί τέτοια είναι η θέση του Περιφερειακού Διευθυντή Εκπαίδευσης. Επιπλέον, όταν κάποιος από τους Περιφερειακούς Διευθυντές Εκπαίδευσης χάσει τη θέση του, γίνεται αυτόματα σχολικός σύμβουλος, χωρίς κάποια άλλη κρίση, αλλά με μόνο προσόν ότι υπηρέτησε στην προηγούμενη θέση.

Συγκεκριμένα οι Περιφερειακοί Διευθυντές Εκπαίδευσης καλούνται να ασκήσουν ένα πλήθος καθηκόντων και αρμοδιοτήτων και να διαχειρίζονται την εκπαιδευτική πολιτική, οι δε αποδοχές τους είναι αυτές των ειδικών γραμματέων της κεντρικής υπηρεσίας του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι πως μοίρασε η σημερινή μνημονιακή τρικομματική κυβέρνηση τις θέσεις των δεκατριών Περιφερειακών Διευθυντών Εκπαίδευσης. Με ποσόστωση αναλογικά με τη δύναμη του κάθε κόμματος, διόρισαν τους «ημέτερους», προφανώς με κύριο προσόν την κομματική ταυτότητα του διοριζόμενου. Αυτή είναι η αξιοκρατία που οραματίζεται και εφαρμόζει στην πράξη η τρόικα εσωτερικού με καθαρά κομματικά οφέλη.

Επειδή

- τα κριτήρια επιλογής σε σχέση με τις αρμοδιότητες μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ο εκάστοτε Περιφερειακός Διευθυντής τοποθετείται για να εξυπηρετεί το κομματικό συμφέρον και σε αυτό το επίπεδο
- η τρικομματική μνημονιακή κυβέρνηση κομπάζει ότι λειτουργεί μόνο με αξιοκρατία και αξιολογικά κριτήρια και στο όνομα αυτών προβαίνει σε ρουσφετολογικούς διορισμούς, πάντα με την ευλογία των νόμων που οι ίδιοι νομοθέτησαν

Ερώταται ο κ. Υπουργός:

Προτίθεστε να προχωρήσετε άμεσα στην αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου που διέπει τη διαδικασία επιλογής και διορισμού των Περιφερειακών Διευθυντών Εκπαίδευσης;

Οι ερωτώντες βουλευτές

Τάσος Κουράκης

Χρήστος Μαντάς

Παναγιώτα Δριτσέλη

Μαρία Κανελλοπούλου